

**УНИВЕРЗИТЕТ У НОВОМ САДУ
ФИЛОЗОФСКИ ФАКУЛТЕТ**

**ИЗВЕШТАЈ О ОЦЕНИ ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА, ТЕМЕ И МЕНТОРА ЗА
ИЗРАДУ ДОКТОРСКЕ ДИСЕРТАЦИЈЕ**

I ПОДАЦИ О КОМИСИЈИ

Орган који је именовано комисију: Наставно-научно веће Филозофског факултета у Новом Саду

Датум именовања комисије: 22.11.2013.

Састав комисије:

1.	<u>доц. др Марко Шкорић</u>
презиме и име	<u>доцент</u>
звање	<u>Социологија</u>
ужа научна област
	<u>Филозофски факултет, Нови Сад</u>
установа у којој је запослен-а		<u>ментор</u>
функција у комисији
2.	<u>проф. др Драгољуб Ђорђевић</u>
презиме и име	<u>редован професор</u>
звање	<u>Социологија</u>
ужа научна област
	<u>Машински факултет, Ниш</u>
установа у којој је запослен-а		<u>члан</u>
функција у комисији
3.	<u>проф. др Душан Маринковић</u>
презиме и име	<u>редован професор</u>
звање	<u>Социологија</u>
ужа научна област
	<u>Филозофски факултет, Нови Сад</u>
установа у којој је запослен-а		<u>члан</u>
функција у комисији
4.	<u>проф. др Павле Миленковић</u>
презиме и име	<u>ванредни професор</u>
звање	<u>Социологија</u>
ужа научна област
	<u>Филозофски факултет, Нови Сад</u>
установа у којој је запослен-а		<u>председник комисије</u>
функција у комисији

II ПОДАЦИ О КАНДИДАТУ

1. Име, име једног родитеља, презиме: Алексеј (Јаков) Кишјухас
2. Датум рођења: 29.12.1983. Место и држава рођења: Нови Сад, Република Србија

II.1 основне студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Социологија

звање: Дипломирани социолог

II.2 мастер или магистарске студије

година уписа: година завршетка: просечна оцена током студија:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Социологија

звање: Дипломирани социолог - мастер

научна област: Социолошке науке

наслов завршног рада: Социологија Рендала Колинса: покушај заснивања интегрисане социолошке теорије

II.3 докторске студије

година уписа:

универзитет: Универзитет у Новом Саду

факултет: Филозофски факултет

студијски програм: Социологија

број ЕСПБ до сада остварених: просечна оцена током студија:

II.4 приказ научних и стручних радова

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
1.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). <i>Evolucija i prirodna selekcija: od Anaksimandra do Darvina</i> . Novi Sad: Mediterran Publishing.	M42
<p><i>кратак опис садржине:</i> У овој монографији аутори се баве социогенезом једне од највећих идеја у историји, а то је идеја о еволуцији путем природне селекције. Уз анализу идеја о еволуцији и природној селекцији које обухватају период од античке Грчке до средине 19. века, дат је и интелектуални и друштвени контекст који доводи до идеја о којима је реч. Истовремено, представљен је и значај који је дарвинистичка револуција имала по друштвене науке.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ <u>ДЕЛИМИЧНО</u></p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
2.	Kišjuhas, A. (2014). <i>Teorija kontrole identiteta i njen značaj za sociologiju emocija. Rad je prihvaćen za objavljivanje u zborniku Contexts</i> .	M14
<p><i>кратак опис садржине:</i> У раду се излаже савремена социолошка теорија контроле идентитета као теоријски програм који се усредсређује на природу људских идентитета, уз везу између идентитета индивидуе и индивидуалног понашања у контексту друштвене структуре. Посебна пажња усмерена је на значај теорије контроле идентитета за социологију емоција, односно за разматрања идентитета као емоционалних исхода који доприносе потврђивању друштвених идентитета индивидуе.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО</p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
3.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2013). <i>Ljudska ekologija Ejmosa Holija kao intelektualno nasleđe čikaške škole u sociologiji</i> . U knjizi: V. Sokolovska i D. Marinković (ur.), <i>Regioni i regionalizacija 2: Sociološki aspekti</i> (str. 59-88). Novi Sad: Mediterran Publishing.	M45
<p><i>кратак опис садржине:</i> У раду се излаже људска екологија Ејмоса Холија као интелектуално наслеђе чикашке школе у социологији. Ова значајна и дистинктивна социолошка традиција је описана кроз истраживање организације популација са циљем адаптације на друштвена и физичка окружења, а анализирани су и односи између људске екологије, града и друштвене организације као специфичне ситуације људске адаптације на окружење.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА <u>НЕ</u> ДЕЛИМИЧНО</p>		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
4.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). <i>Ideje o evoluciji i prirodnoj selekciji u kineskoj i islamskoj filozofiji i nauci. Godišnjak Filozofskog fakulteta 37: 125-140</i> .	M51
<p><i>кратак опис садржине:</i> У раду су истакнуте идеје о еволуцији и природној селекцији у кинеској и исламској филозофији и науци уз њихову анализу као антиципација или адумбрација идеја Чарлса Дарвина. Посебна пажња посвећена је идејама Ли Цуа и Чуанг Цеа, односно Ал-Цахиза, Братства чистоће, ибн Мискавејха, ал-Бирунија, ал-Тусија, ал-Дин Румија и ибн Халдуна.</p>		
<p><i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА <u>НЕ</u> ДЕЛИМИЧНО</p>		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
5.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). Glokalizacija kao hibridizacija i heterogenizacija globalnog. U knjizi: V. Sokolovska i D. Marinković (ur.), <i>Regioni i regionalizacija: Sociološki aspekti</i> (str. 63-92). Novi Sad: Mediterran Publishing.	M45
<i>кратак опис садржине:</i> Рад се бави концептом глокализације у оквиру савремених дебата о глобалном/локалном, односно контроверзи о глобализацији. Глокализација, као интерпенетрација глобалног и локалног посебно се анализира у контексту питања хомогености и хетерогености. Проблематизује се и процес релокализације, као и идеја да је локално могуће посматрати као лек за глобализујуће трендове, уз представљање идеје о глокализованом космополитизму.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА <u>НЕ</u> ДЕЛИМИЧНО		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
6.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). Čista sociologija i socijalna geometrija kao primer formalne sociološke teorije. <i>Sociološki pregled</i> 46 (3): 311-339.	M24
<i>кратак опис садржине:</i> У раду се као пример формалне социолошке теорије анализирају чиста социологија и социјална геометрија. Почевши од анализе значаја формалне и аналитичке теорије у социологију, изложена је теоријска стратегија чисте социологије као својеврсна парадигма социологије понашања друштвеног живота уз њену релевантност по социолошку теорију.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ <u>ДЕЛИМИЧНО</u>		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
7.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). Biološke osnove društvenih hijerarhija. U knjizi: D. Marinković i S. Šljukić (ur.), <i>Promene u društvenoj strukturi i pokretljivosti</i> (str. 22-86). Novi Sad: Filozofski fakultet.	M45
<i>кратак опис садржине:</i> У овом раду се анализирају еволуирана психолошка обележја која доприносе генерисању друштвених хијерархија. Демонстриране су и биолошке основе понашања оријентисаног ка стицању статуса код човека, уз детаљан приказ универзалности друштвених хијерархија у људским друштвима током социокултурне еволуције.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категорија
8.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). Bartova teorija o strukturalnim rupama. U knjizi: V. Sokolovska i M. Škorić (ur.), <i>Analiza društvenih mreža II</i> (str. 11-43). Novi Sad: Filozofski fakultet.	M45
<i>кратак опис садржине:</i> У раду су представљени концепт и теорија о структуралним рупама у теорији мрежа Роналда Барта. Демонстриран је значај структуралних рупа за анализу друштвених мрежа, као и њихови емпиријски индикатори. Говори се и о предностима и добитима актера који се налазе на овим позицијама, а анализиран је и значај структуралних рупа за формирање и оптимизацију мреже.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ <u>ДЕЛИМИЧНО</u>		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
9.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2011). Evolucija i prirodna selekcija pre Čarlsa Darvina: istorijska analiza adumbracija, anticipacija i direktnih uticaja na formulisanje jedne naučne ideje (3). <i>Teme</i> 35 (1): 9-65.	M24
<i>кратак опис садржине:</i> У раду је изложена историјска анализа утицаја на Чарлса Дарвина од стране аутора који нису били (професионални) природњаци, већ филозофи, друштвени научници и популарни аутори. Представљено је и стање у науци, као и интелектуални и социјални контекст у којем је Дарвин живео и стварао, а растумачена је и псеудоисторијска епизода контакта између Чарлса Дарвина и Карла Маркса.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
10.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2011). Razvoj analize socijalnih mreža. U knjizi: V. Sokolovska i M. Škorić (ur.), <i>Analiza socijalnih mreža I</i> (str. 11-67). Novi Sad: Filozofski fakultet.	M45
<i>кратак опис садржине:</i> У раду је дат историјски развој анализе социјалних мрежа, са посебним нагласком на теоријске доприносе перспективи социјалних мрежа у класичној социологији и социолошким теоријама размене. Представљени су и доприноси психологије, теорије графова и значаја истраживања интерперсоналних конфигурација и клика.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
11.	Kišjuhas, A. (2011). Network Theory of Randall Collins: Towards a Microsociology of Creativity. U knjizi: S. Petlevski i G. Pavlić (eds.), <i>Spaces of Identity in the Performing Sphere</i> (pp. 105-124). Zagreb: Fraktura i Akademija dramske umjetnosti.	M14
<i>кратак опис садржине:</i> У раду се анализира могућност примене специфичне микросоциолошке теорије (мрежа) на уметничку креативност. Микросоциолошке претпоставке о пореклу филозофске креативности се интерпретирају као експланаторни модел креативности у другим областима људског деловања попут уметности и науке. С тим у вези, посебна пажња је посвећена значају интеракција лицем у лице, као и емоционалне енергије у контексту међуљудских сусрета.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО		

P. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
12.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2010). Evolucija i prirodna selekcija pre Čarlsa Darvina: istorijska analiza adumbracija, anticipacija i direktnih uticaja na formulisanje jedne naučne ideje (2). <i>Teme</i> 34 (4): 1101-1152.	M24
<i>кратак опис садржине:</i> У раду су представљени природњаци који непосредније утичу на конципирање идеје о еволуцији и природној селекцији пре Чарлса Дарвина. Реч је о професионалним и аматерским биолозима и геолозима из Велике Британије, Француске и Немачке који се у периоду од краја 18. века приближавају идејама модерног еволуционизма.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
13.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2010). Evolucija i prirodna selekcija pre Čarlsa Darvina: istorijska analiza adumbracija, anticipacija i direktnih uticaja na formulisanje jedne naučne ideje (1). <i>Teme</i> 34 (3): 761-814.	M24
<i>кратак опис садржине:</i> Рад је посвећен историјској анализи адумбрација, антиципација и директних утицаја на формулисање идеје о еволуцији и природној селекцији пре Чарлса Дарвина, уз представљање водећих предарвинистичких еволуциониста.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА <u>НЕ</u> ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
14.	Kišjuhas, A. (2007). "Alternativna medicina" kao manaistička praksa. <i>Sociološki pregled</i> 41 (3): 367-396.	M24
<i>кратак опис садржине:</i> У раду се феномену и пракси "алтернативне медицине" приступило унутар контекста социологије и антропологије религије, уз (ре)интерпретацију овог феномена као манаистичке праксе. Експлицирани су најрелевантнији елементи манаизма, као и "алтернативне медицине", а демонстрирана је конвергенција ових пракси кроз феномен мане, одсуство научног метода, као и елемената табуа и магије.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА <u>НЕ</u> ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
15.	Kišjuhas, A. (2007). Mikrosociološka teorijska tradicija i mogućnosti integrisane sociološke teorije. <i>Žurnal za sociologiju</i> 5: 48-78.	M53
<i>кратак опис садржине:</i> У раду се анализира микросоциолошка теоријска традиција, уз представљање теоријских почетака и претходника ове теоријске традиције, њена зрела фаза институционализације, као и елементи приближавања и интеграције са макросоциологијом. Посебна пажња посвећена је могућностима за интегрисану социолошку теорију на основу неколико рецентних теоријских система у социологији.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> <u>ДА</u> НЕ ДЕЛИМИЧНО		

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категирија
16.	Kišjuhas, A., A. Kandić i S. Jelačić (2006). Seksualno ponašanje studentkinja i studenata Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. <i>Žurnal za sociologiju</i> 4: 88-117.	M53
<i>кратак опис садржине:</i> У раду су представљени резултати истраживања сексуалног понашања студенткиња и студената Филозофског факултета у Новом Саду. Испитани су и знање и ставови о сексуалности, као и неки аспекти сексуалног понашања који нису уобичајен предмет истраживања сексуалног понашања младих у Србији. Ови подаци су упоређени са варијаблама пола, узраста, места сталног боравка, материјалних прихода и религиозности, а анализирана је и проблематика емпиријског истраживања сексуалности.		
<i>рад припада проблематици докторске дисертације:</i> ДА НЕ <u>ДЕЛИМИЧНО</u>		

III ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ КАНДИДАТА

III.1 услови дефинисани за кандидата студијским програмом:

Докторске студије социологије су студије трећег степена високог образовања које имају обим најмање 180 ЕСПБ и трају најмање три године, уз претходно остварени обим студија од најмање 300 ЕСПБ на основним академским и дипломским академским студијама. На студијском програму за социологију, ови услови подразумевају укупно девет испита на прве две године студија, као и одбрану Плана докторске дисертације, пре израде саме докторске дисертације.

III.2 Да ли кандидат испуњава услове?

ДА

НЕ

Образложење: Кандидат је испунио све услове предвиђене студијским програмом докторских студија из социологије пре израде докторске дисертације. Положио је све испите предвиђене овим студијским програмом, а припремио је и одбранио и План докторске дисертације у предвиђеном року, због чега може приступити изради докторске дисертације.

Поред формалних услова, кандидат је као (ко)аутор објавио и монографију и више научних радова и учествовао је на неколико научних конференција. Ангажован је и на научним пројектима Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој, Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство, као и на Темпус пројекту.

IV ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ПРЕДЛОЖЕНОГ МЕНТОРА

IV.1 ПОДАЦИ О МЕНТОРУ

Биографија ментора (до 500 карактера):

Марко Шкорић је основне и постдипломске студије завршио на Филозофском факултету у Новом Саду, где је биран за асистента-приправника, односно асистента. Докторску дисертацију, *"Стандардни модел друштвене науке" и новији покушаји интеграције социологије, антропологије и биологије*, одбранио је 2011. године на истом факултету. Те године је биран за доцента и данас ради као наставник на основним, мастер и докторским студијама, те предметима Социјалне теорије, Општа методологија, Социјална антропологија, Савремене социолошке теорије, Социологија науке, Увод у критичко мишљење и Писање научног рада. (Ко)аутор је две научне монографије и бројних научних радова, као и коуредник два зборника радова. Био је и учесник неколико научних конференција и ангажован је на научним пројектима Министарства просвете, науке и технолошког развоја, Покрајинског секретаријата за науку и технолошки развој, Покрајинског секретаријата за пољопривреду, водопривреду и шумарство, као и на Темпус пројекту..

Радови из уже научне области којој припада предлог докторске дисертације:

Р. бр.	аутори, наслов, издавач, број страница	категиорија
1.	Škorić, M. (2006). Mikrosociologija socijalnog kapitala i mogućnosti mikro-makro translacije. U: M. Tripković (ur.), <i>Socijalni kapital i društvena integracija</i> . Novi Sad: Filozofski fakultet, Odsek za sociologiju, str. 35-72.	M45

2.	Škorić, M. (2009). Evolucioni program u sociologiji. <i>Sociološki pregled</i> 43 (4): 413-443.	M24
3.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2011). Evolucija i prirodna selekcija pre Čarlsa Darvina: istorijska analiza adumbracija, anticipacija i direktnih uticaja na formulisanje jedne naučne ideje (3). <i>Teme</i> 35 (1): 9-65.	M24
4.	Škorić, M. i A. Kišjuhas (2012). Biološke osnove društvenih hijerarhija. U knjizi: D. Marinković i S. Šljukić (ur.), <i>Promene u društvenoj strukturi i pokretljivosti</i> (str. 22-86). Novi Sad: Filozofski fakultet.	M45
5.	Škorić, M. (2013). Teorija selekcije Georga Simmela. <i>Filozofska istraživanja</i> 33 (2): 331-342.	M23

IV.1 услови дефинисани за ментора у области којој припада докторска дисертација:

Услови дефинисани за ментора обухватају пет радова из уже научне области којој припада тема предложене докторске дисертације. Затим, услови подразумевају и титулу доктора наука и ангажман наставника на факултету на којем ће се бранити дисертација.

IV.2 Да ли ментор испуњава услове?

ДА

НЕ

Образложење:

Доц. др Марко Шкорић испуњава све формалне, научне и професионалне услове за менторство и подобан је да буде ментор ове докторске дисертације.

V ОЦЕНА ПОДОБНОСТИ ТЕМЕ

V.1 формулација назива тезе (наслова)

Телесне, индивидуалне и друштвене димензије емоција: ка развоју интегрисане социолошке теорије.

Наслов тезе је подобан?

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

V.2 предмета (проблема) истраживања

Основни предмет ове докторске дисертације јесте проблематизација (релевантности) емоција, односно значаја телесних, индивидуалних и друштвених димензија емоционалности за развој и/или изградњу интегрисане социолошке теорије. С тим у вези, указује се и на често одсуство емоција из највећег броја социолошких теорија и тврди се да емоције могу да постану значајна основа за реконструкцију социолошке теорије на методолошки и епистемолошки адекватније начине.

Емоције су предмет изучавања више наука, а њихово интердисциплинарно изучавање повезује биологију, психологију и социологију (са антропологијом), док њихово истраживање има корене (и) у филозофији. Одговор на привидно једноставно питање "Шта су емоције?" је теоријски комплексан и демонстрира проблем разједињености у наукама попут социологије, али и међу различитим наукама.

Социологија се од оснивања, а посебно социолошка теорија у 20. веку, суочавала са неколико фундаменталних проблема. Први је проблем нивоа или јединице анализе, као методолошки, али и метатеоријски проблем социолошке теорије, а други је проблем односа социологије према другим наукама (о животу), укључујући ту и игнорисање

сознања ових наука, што су проблеми из домена епистемологије. С тим у вези, под интегрисаном социолошком теоријом у овој дисертацији подразумевају се управо оне теорије које покушавају да понуде адекватан одговор на наведене методолошке и епистемолошке проблеме или изазове.

Први проблем обично се представља у форми проблематике односа између микро и макро нивоа анализе. Други обухвата и дебату о урођеном и стеченом, културним универзалијама (између осталог и емоција), те проблем научне (и)релевантности социолошког знања. Ова дисертација настоји да понуди сазнања из биологије, психологије и социологије емоција као модел за реконцептуализацију многих социолошких феномена из угла људске емоционалности, али и за потенцијалну реконструкцију социолошке теорије у контексту нових и адекватнијих одговора на ове проблеме.

Предмет истраживања је подобан? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.3 познавања проблематике на основу изабране литературе са списком литературе

Проблематизација односа између емоција и тела започела је Дарвиновом истраживачком традицијом и његовим анализама изражавања емоција (Darwin 1872/1989). Он је тврдио да је немогуће разумети људско емоционално изражавање без разумевања емоционалног изражавања животиња, те да је ово изражавање у великој мери детерминисано еволуцијом. У његовој студији налазе се и подстицајни одговори на многа фундаментална питања о природи емоција, као и на одређена методолошка и епистемолошка питања која су представљала својеврсну концептуалну револуцију у погледу идеје о континуитету живог света у природи (Škorić i Kišjuhas 2012b). Многе од ових навода потврдили су и етолози (нпр. Eibl-Eibesfeldt 1972), а данас се најчешће тврди да је основна улога изражавања емоција у вези са ефикасним преносом друштвено значајних информација (Shariff and Tracy 2011). Дефинитивни аргумент о изражавању емоција и универзалности овог изражавања понудио је Пол Екман са сарадницима (Ekman and Friesen 1971, 1974; Ekman, Levenson and Friesen 1983), укључујући ту и тврдње о постојању основних, односно засебних емоција (Ekman 1992, 1999).

За промишљање еволуције емоција карактеристична је функционална перспектива, односно концептуализација емоција као реакција на селективне притиске или претње по опстанак које су биле специфичне за физичко и социјално окружење еволуције човека (Keltner and Gross 1999). За Фрејду, емоције су пре свега функционалне "промене у спремности на акцију" (Frijda 1986: 466), док је Шерер писао о њиховој функцији у контексту функционалног раздвајања стимулуса и реакције (Scherer 1994). Затим, једну од најадекватнијих и најутицајнијих теорија о еволуцији емоција понудио је Рандолф Неси, који је истицао да свака емоција кореспондира специфичној врсти адаптивно значајне ситуације која се током еволуције појављивала релативно често (Nesse 1990).

Када је реч о неурофизиолошким детерминантама емоција, на првом месту се издваја идеја о "тријунском мозгу" Пола Маклина (MacLean 1972) и његово инсистирање на значају лимбичког система. На темељу ових идеја развијен је став да су процеси попут емоционалног искуства посредовани активношћу у групама неурона који су лоцирани на истом физичком месту или бар у неколико дистинктивних области. Данас постоји довољно емпиријских доказа за тврдњу о томе да постоји скуп засебних емоционалних реакција у аутономном нервном систему (Levenson 1992), при чему се посебно истиче улога амигдале (LeDeoux and Phelps 2008). У контексту интегративних напора у изучавању емоција неизбежно је споменути програм афективне неуронауке Јака Панксепа, као интердисциплинарног програма који комбинује сазнања неуронауке са сазнањима дисциплина попут еволуционе биологије и психологије (Panksepp 1998).

Изучавање емоционалног искуства индивидуе започиње проблематизацијом односа између менталних и физиолошких процеса, односно телесног порекла емоционалности особе. С тим у вези, издвајају се два кључна приступа које је могуће назвати психофизиолошком традицијом, која води порекло од Џејмса (James 1884), односно психоневролошком традицијом која води порекло од Канона (Cannon 1927), а које су у великој мери обележиле потоње дискусије о емоцијама. Психодинамички аспекти осећајности воде порекло од Бројера и Фројда (Breuer and Freud 1895/1955) и они су произвели неколико значајних претпоставки у вези са емоционалним животом индивидуе (види Brenner 1980). Затим, класично бихевиористичко гледиште обухватало је идеју да емоције представљају само један тип наследног, ненаученог понашања (Watson 1919/1924), док подстицајну унификацију бихевиористичких и других приступа емоцијама нуде Статс и Ајферт (Staats and Eifert 1990).

У вези са наведеним класичним перспективама издвајају се развојни приступи емоцијама, међу којима се истиче Боулбијев пионирски рад о афективној везаности (Bowlby 1969). Такође, неопходно је споменути концептуализацију емоција као мотиватора људског понашања (Tomkins 1962/2008; Izard 1991), а посебно идеје о динамичким развојним системима и регулацији (изражавања) емоција у контексту сопства (види Lewis 1995, 1997; Samras and Fatani 2008). Истиче се да емоције доприносе одржању континуитета развоја сопства током живота индивидуе, у чему значајну улогу играју системи реакције и контроле.

Наредна област у вези са односима између емоција и индивидуе јесте когнитивна психологија, односно концептуализација везе између осећања и спознаје која започиње Хајдером (Heider 1958). Когнитивни аспекти осећајности првобитно су били оријентисани на двофакторску теорију емоција Шактера и Сингера (Schachter and Singer 1962), а затим и на теорије које истичу значај когнитивне процене по емоционално искуство (Lazarus 1991). С тим у вези, важно је истаћи и дебату о односу спознаје и емоција коју су водили Зајонц и Лазарус (Zajonc 1980, 1984; Lazarus 1982, 1984). На крају, као теоријски подухвати у правцу интеграције различитих дисциплина издвајају се психоеволуциона теорија Роберта Плучика (Plutchik 1980, види и Plutchik 1962/1991), односно концептуализације емоција у оквиру еволуционе психологије (Tooby and Cosmides 1990, Cosmides and Tooby 2000).

Када је реч о социологији емоција, односно о анализи и проблематизацији односа између емоција и друштва, издваја се неколико дистинктивних теоријских приступа. Међу њима се истичу драматуршки и културни приступи, ритуални, (симболичко) интеракционистички, структурни, приступи који почивају на теоријама размене и еволуционистички приступи (Turner and Stets 2005). Истовремено, емоције се (у социологији) све чешће посматрају као независна варијабла у друштвеним процесима, посебно код феномена попут родних улога, малих група, друштвених покрета, друштвене стратификације итд., при чему је могуће разликовати микро и макро оријентисане социологије емоција (Thoits 1989). С друге стране, аутори попут Кемпера ће разликовати позитивистичке и конструктивистичке приступе у социологији емоција (Kemper 1981), а касније и друштвено-структурне и културне приступе (Kemper 2000).

Међу истакнутим идејама о односу емоција и друштвене структуре издвајају се радови Хокшилд (Hochschild 1979) и Тама (Thamm 1992), док се микросоциологијом емоција баве аутори попут Колинса (Collins 2004). На основу димензија моћи и статуса Кемпер ће понудити модел предикције емоција из друштвених односа (Kemper 1991), а Френкс ће у духу интеграције различитих дисциплина формулисати неуросоциологију емоција (види Franks and Smith 1999). Такође, идеје које проблематизују друштвене димензије емоција неопходно је допунити и сазнањима антропологије емоција (Lutz and White 1986, Leavitt

1996).

У оквирима социологије емоција значајну концептуализацију везе између микро и макро нивоа анализе понудио је Шеф (Scheff 1983, 1990), док подстицајну интегрисану теорију емоција сугерише Тарнер (Turner 2007). За њега, људска врста је најемоционалнија врста на Земљи, уз став да је ово последица неуроанатомије предака обликоване природном селекцијом, али и узрок стварања друштвених веза и посвећености друштвеним структурама и културама у којима човек живи. Управо његова теорија покушава да интегриса многе постојеће теорије и истраживања у општу анализу људских емоција, али и људског друштва.

Литература:

- Adolphs, R.** (2002). Neural systems for recognizing emotion. *Current Opinion in Neurobiology* 12 (2): 169-177.
- Bowlby, J.** (1969). *Attachment and Loss, Volume I: Attachment*. New York: Basic Books.
- Brenner, C.** (1980). A psychoanalytic theory of affects. In: R. Plutchik and H. Kellerman (eds.) (1980). *Emotion: Theory, Research and Experience: Volume 1, Theories of Emotion* (pp. 341-348). Orlando and London: Academic Press.
- Breuer, J. and S. Freud** (1895/1955). *Studies on Hysteria*. Second Edition. New York: Basic Books.
- Camras, L. A. and S. S. Fatani** (2008). The development of facial expressions: Current perspectives on infant emotions. In: M. Lewis, J. M. Haviland-Jones and L. F. Barrett (eds.) (2008). *Handbook of Emotions*, Third edition (pp. 291-303). New York: Guilford Press.
- Cannon, W. B.** (1927). The James-Lange theory of emotion: A critical examination and an alternative theory. *American Journal of Psychology* 39 (1/4): 106-124.
- Collins, R.** (2004). *Interaction Ritual Chains*. Princeton: Princeton University Press.
- Cosmides, L. and J. Tooby** (2000). Evolutionary psychology and the emotions. In: M. Lewis and J. M. Haviland-Jones (eds.) (2000). *Handbook of Emotions*, Second edition (pp. 91-115). New York: Guilford Press.
- Damasio, A. R.** (1994). *Descartes' Error: Emotion, Reason, and the Human Brain*. New York: Avon Books.
- Damasio, A. R.** (1999). *The Feeling of What Happens: Body and Emotion in the Making of Consciousness*. New York: Harcourt Brace & Co.
- Damasio, A. R.** (2003). *Looking for Spinoza: Joy, Sorrow and the Feeling Brain*. London: William Heinemann.
- Darwin, C.** (1872/1989). *The Expression of the Emotions in Man and Animals*. London: John Murray.
- Eibl-Eibesfeldt, I.** (1972). Similarities and differences between cultures in expressive movements. In: R. A. Hinde (ed.) (1972). *Non-Verbal Communication* (pp. 297-314). Cambridge: Cambridge University Press.
- Ekman, P.** (1992). Are there basic emotions? *Psychological Review* 99 (3): 550-553.
- Ekman, P.** (1999). Basic emotions. In: T. Dalgleish and M. J. Power (eds.) (1999). *Handbook of Cognition and Emotion* (pp. 45-60). Chichester and New York: John Wiley and Sons.
- Ekman, P., R. W. Levenson and W. V. Friesen** (1983). Autonomic nervous system activity distinguishes among emotions. *Science* 221 (4616): 1208-1210.
- Ekman, P. and W. V. Friesen** (1971). Constants across cultures in the face and emotion. *Journal of Personality and Social Psychology* 17 (2): 124-129.
- Ekman, P. and W. V. Friesen** (1974). Detecting deception from the body or face.

- Journal of Personality and Social Psychology* 29 (3): 288-298.
- Fisher, G. A. and K. K. Chon** (1989). Durkheim and the social construction of emotions. *Social Psychology Quarterly* 52 (1): 1-9.
- Franks, D. D. and T. S. Smith** (eds.) (1999). *Mind, Brain and Society: Toward a Neurosociology of Emotion*. Stamford: JAI Press.
- Frijda, N. H.** (1986). *The Emotions*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Griffiths, P. E.** (1997). *What Emotions Really Are: The Problem of Psychological Categories*. Chicago: The University of Chicago Press.
- Heider, F.** (1958). *The Psychology of Interpersonal Relations*. New York: John Wiley and Sons.
- Hochschild, A. R.** (1979). Emotion work, feeling rules and social structure. *American Journal of Sociology* 85 (3): 551-575.
- Hochschild, A. R.** (1983). *The Managed Heart: The Commercialization of Human Feeling*. Berkeley: University of California Press.
- Izard, C. E.** (1991). *The Psychology of Emotions*. New York and London: Plenum Press.
- James, W.** (1884). What is an emotion? *Mind* 9 (34): 188-205.
- Keltner, D. and J. J. Gross** (1999). Functional accounts of emotions. *Cognition and Emotion* 13 (5): 467-480.
- Kemper, T. D.** (1981). Social constructionist and positivist approaches to the sociology of emotions. *American Journal of Sociology* 87 (2): 336-362.
- Kemper, T. D.** (1991). Predicting emotions from social relations. *Social Psychology Quarterly* 54 (4): 330-342.
- Kemper, T. D.** (2000). Emotions. In: E. F. Borgatta and R. J. V. Montgomery (eds.), *Encyclopedia of Sociology*, Second Edition. New York: Macmillan Reference USA, pp. 772-788.
- Kišjuhas, A.** (2007). Mikrosociološka teorijska tradicija i mogućnosti integrisane sociološke teorije. *Žurnal za sociologiju* 5: 48-78.
- Kišjuhas, A.** (2011). Network theory of Randall Collins: Towards a microsociology of creativity. U knjizi: S. Petlevski i G. Pavlić (eds.), *Spaces of Identity in the Performing Sphere* (pp. 105-124). Zagreb: Fraktura i Akademija dramske umjetnosti.
- Kišjuhas, A.** (2014). Teorija kontrole identiteta i njen značaj za sociologiju emocija. Rad je prihvaćen za objavljivanje.
- Lazarus, R. S.** (1982). Thoughts on the relations between emotion and cognition. *American Psychologist* 37 (9): 1019-1024.
- Lazarus, R. S.** (1984). On the primacy of cognition. *American Psychologist* 39 (2): 124-129.
- Lazarus, R. S.** (1991). *Emotion and Adaptation*. New York and Oxford: Oxford University Press.
- Leavitt, J.** (1996). Meaning and feeling in the anthropology of emotions. *American Ethnologist* 23 (3): 514-539.
- LeDoux, J. E. and E. A. Phelps** (2008). Emotional networks in the brain. In: M. Lewis, J. M. Haviland-Jones and L. F. Barrett (eds.) (2008). *Handbook of Emotions*, Third edition (pp. 159-179). New York: Guilford Press.
- Levenson, R. W.** (1992). Autonomic nervous system differences among emotions. *Psychological Science* 3 (1): 23-27.
- Lewis, M.** (1995). Self-conscious emotions. *American Scientist* 83 (1): 66-78.
- Lewis, M.** (1997). The self in self-conscious emotions. *Annals of the New York Academy of Sciences* 818: 119-142.
- Lutz, C.** (1986). Emotion, thought and estrangement: Emotion as a cultural category. *Cultural Anthropology* 1 (3): 287-309.
- Lutz, C. and G. M. White** (1986). The anthropology of emotions. *Annual Review of*

- Anthropology* 15: 405-436.
- MacLean, P. D.** (1972). Cerebral evolution and emotional processes: new findings on the striatal complex. *Annals of the New York Academy of Sciences* 193: 137-149.
- Massey, D. S.** (2002). A brief history of human society: The origin and role of emotion in social life. 2001 Presidential Address. *American Sociological Review* 67 (1): 1-29.
- Nesse, R. M.** (1990). Evolutionary explanations of emotions. *Human Nature* 1 (3): 261-289.
- Oatley, K., D. Keltner and J. M. Jenkins** (2006). *Understanding Emotions*. Second edition. Malden and Oxford: Blackwell.
- Oatley, K. and J. M. Jenkins** (1992). Human emotions: Function and dysfunction. *Annual Review of Psychology* 43: 55-85.
- Panksepp, J.** (1986). The neurochemistry of behavior. *Annual Review of Psychology* 37: 77-107.
- Panksepp, J.** (1998). *Affective Neuroscience: The Foundations of Human and Animal Emotions*. New York and Oxford: Oxford University Press.
- Plutchik, R.** (1962/1991). *The Emotions*. Revised edition. Lanham: University Press of America.
- Plutchik, R.** (1980). A general psychoevolutionary theory of emotion. In: R. Plutchik and H. Kellerman (eds.) (1980). *Emotion: Theory, Research and Experience: Volume 1, Theories of Emotion* (pp. 3-33). Orlando and London: Academic Press.
- Plutchik, R.** (1994). *The Psychology and Biology of Emotion*. New York: HarperCollins.
- Schachter, S. and J. E. Singer** (1962). Cognitive, social and physiological determinants of emotional state. *Psychological Review* 69 (5): 379-399.
- Scheff, T. J.** (1983). Toward integration in the social psychology of emotions. *Annual Review of Sociology* 9: 333-354.
- Scheff, T. J.** (1990). *Microsociology: Discourse, Emotion and Social Structure*. Chicago: University of Chicago Press.
- Scherer, K. R.** (1994). Emotion serves to decouple stimulus and response. In: P. Ekman and R. J. Davidson (eds.) (1994). *The Nature of Emotion: Fundamental Questions* (pp. 127-130). Oxford: Oxford University Press.
- Shariff, A. F. and J. L. Tracy** (2011). What are emotion expressions for? *Current Directions in Psychological Science* 20 (6): 395-399.
- Smelser, N. J.** (1995). *Problematics of Sociology: The Georg Simmel Lectures*. Berkeley: University of California Press.
- Staats, A. W. and G. H. Eifert** (1990). The paradigmatic behaviorism theory of emotions: Basis for unification. *Clinical Psychology Review* 10 (5): 539-566.
- Strongman, K. T.** (2003). *The Psychology of Emotion: From Everyday Life to Theory*. Fifth Edition. Chichester: Wiley.
- Škorić, M.** (2004). Biosocijalne teorije incest tabua. *Sociološki pregled* 38 (4): 527-559.
- Škorić, M.** (2006). Mikrosociologija socijalnog kapitala i mogućnosti mikro-makro translacije. U: M. Tripković (ur.), *Socijalni kapital i društvena integracija*. Novi Sad: Filozofski fakultet, Odsek za sociologiju, str. 35-72.
- Škorić, M.** (2009). Evolucionarni program u sociologiji. *Sociološki pregled* 43 (4): 413-443.
- Škorić, M.** (2011). "Standardni model društvene nauke" i noviji pokušaji integracije sociologije, antropologije i biologije. Neobjavljena doktorska disertacija.
- Škorić, M. i A. Kišjuhas** (2012a). Biološke osnove društvenih hijerarhija. U: D. Marinković i S. Šljukić (ur.), *Promene u društvenoj strukturi i pokretljivosti*. Novi Sad: Filozofski fakultet i Odsek za sociologiju, str. 22-86.
- Škorić, M. i A. Kišjuhas** (2012b). *Evolucija i prirodna selekcija: od Anaksimandra do Darvina*. Novi Sad: Mediterran Publishing.
- Thamm, R.** (1992). Social structure and emotion. *Sociological Perspectives* 35 (4): 649-

- 671.
- Thoits, P. A.** (1989). The sociology of emotions. *Annual Review of Sociology* 15: 317-342.
- Tomkins, S. S.** (1962/2008). *Affect Imagery Consciousness: The Complete Edition*. Volume I: The Positive Affects. New York: Springer.
- Tooby, J. and L. Cosmides** (1990). The past explains the present: Emotional adaptations and the structure of ancestral environments. *Ethology and Sociobiology* 11 (4-5): 375-424.
- Turner, J. H.** (2007). *Human Emotions: A Sociological Theory*. New York: Routledge.
- Turner, J. H. and J. E. Stets** (2005). *The Sociology of Emotions*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Watson, J. B.** (1919/1924). *Psychology from the Standpoint of a Behaviorist*. Second edition. Philadelphia: J. B. Lippincott Company.
- Zajonc, R. B.** (1980). Feeling and thinking: Preferences need no inferences. *American Psychologist* 35 (2): 151-175.
- Zajonc, R. B.** (1984). On the primacy of affect. *American Psychologist* 39 (2): 117-123.

Избор литературе је одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.4 циљева истраживања

Основни (општи) циљ дисертације јесте демонстрација могућности за интеграцију знања биологије, психологије и социологије (емоција) у јединствену и свеобухватну теорију о емоционалности, али и о људском друштву. Другим речима, циљ дисертације је одговор на питање на који начин научне дисциплине које се баве емоцијама могу унапредити социолошко знање у методолошком и епистемолошком смислу?

Када је реч о социологији, на овај начин се настоји премостити јаз који постоји између микро и макро нивоа анализе (методолошки ниво) и јаз који постоји између социологије и других наука (епистемолошки ниво). Дакле, емоције су препознате као поље које може да укаже на подстицајно повезивање нивоа анализе у социологији, као и на интеграцију знања о емоцијама различитих наука.

Циљеви истраживања су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.5 очекиваних резултата (хипотезе)

Наведени циљеви се настоје постићи детаљном анализом неколико фундаменталних социолошких и теоријских концепата: моћи, ритуала, идентитета, размене и културе. Другим речима, конкретни циљеви дисертације обухватају реконцептуализацију ових темељних феномена из угла социологије емоција, али и сазнања из других наука. Затим, проблем нивоа и/или јединице анализе у социологији излаже се на основу анализе веза између телесних, индивидуалних и социјалних детерминанти емоција.

Конечно, у циљу демонстрације могућности за интегрисану теорију емоција посебно ће бити анализирани теоријски приступи емоцијама који превазилазе одређене дисциплинарне границе, као нпр. афективна неуронаука, психоеволуциона теорија емоција, неуросоциологија и др., уз предлог њихове међусобне (интер)дисциплинарне кооперације. Међу очекиваним резултатима су:

- конструкција модела за развој интегрисане биопсихосоцијалне теорије (људских)

емоција,

- формулисање модела за теоријску реконструкцију појединих основних социолошких концепата на основу сазнања о улози емоција у друштвеном животу,
- предлог потенцијалних модела за изградњу интегрисане теорије о људском друштву.

Очекивани резултати представљају значајан научни допринос?

ДА

НЕ

ДЕЛИМИЧНО

V.6 план рада

Прва фаза: Однос између емоција и тела

У првој фази ова докторска дисертација посвећена је анализи телесних димензија емоционалности. Она ће обухватати еволуционе основе емоција – првенствено анализе изражавања емоција код човека и не-људских животиња, као традиције која започиње антропологијом Чарлса Дарвина, а свој крајњи израз добија у истраживањима Пола Екмана. Такође, детаљно ће бити анализирана научна сазнања и претпоставке о еволуцији емоција, укључујући ту и доказе о емоцијама код не-људских животиња и деце пре утицаја социјализације.

Затим, ову фазу одликује и анализа неурофизиолошких детерминанти емоција, уз лоцирање емоционалног искуства у контексту анатомије људског мозга. Другим речима, биће представљена неуроанатомија мозга у погледу емоционалности (са нагласком на амигдали и хипоталамусу), као и неурохемија емоција (са нагласком на допамину и серотонину). На крају ће бити представљен теоријски програм афективне неуронауке Јака Панксепа као корак ка интеграцији сазнања из неуронаука, еволуционе биологије и (когнитивне) психологије.

Друга фаза: Однос између емоција и индивидуе

Другу фазу обухвата анализа индивидуалног искуства емоција, односно осећања индивидуе. У првом делу ове фазе представљен је међуоднос емоција и индивидуалног понашања, укључујући ту и психофизиолошку и психоневролошку традицију у бављењу емоционалним искуством. Након тога, анализирају се и психодинамички, бихевиорални, развојни и мотивациони аспекти осећајности, са посебним нагласком на међуоднос емоционалног развоја и концепта афективне везаности, као и на концепт динамичких система у регулацији емоција.

Други део ове фазе посвећен је веома значајној вези између емоција и спознаје, односно когнитивним аспектима осећајности. Уз класичне идеје двофакторске теорије емоција Шактера и Сингера и других аутора проблематизоваће се и теорије о когнитивној процени Ричарда Лазаруса, као и подстицајна дебата о примату емоција над спознајом (и обрнуто), а која је илустративно указала на темељне проблеме традиционалне психологије емоција.

Када је реч о интегративним подухватима у оквиру ове истраживачке фазе, посебно ће бити истакнута психоеволуциона традиција Роберта Плучика, уз њено контрастирање са сличним програмом еволуционе психологије Тубија и Козмидис. На овај начин демонстрирају се модели за интеграцију сазнања из еволуционе биологије и психологије емоција.

Трећа фаза: Однос између емоција и друштва

Трећа и можда најисцрпнија истраживачка фаза ће анализирати и проблематизовати

друштвене детерминанте емоција, али и сам феномен и релевантност социологије емоција по социолошку теорију. Првобитно ће бити приказано место које је поље емоционалности имало у класичним (али и савременим) социолошким теоријама, укључујући ту и ауторе попут Маркса, Диркема, Вебера, Мида, Кулија, али и Парсонса, Хоманса, Гофмана, Блауа, Емерсона и др. Уз то, биће проблематизован и необичан феномен амбивалентног одсуства емоција из највећег броја социолошких теорија. Након тога се приказују развој, институционализација и дебате у самој социологији емоција као социолошкој дисциплини, уз посебан нагласак на различите теоријске традиције у њеним оквирима.

Затим се поље емоција приказује у светлу неколико фундаменталних концепата класичне социологије, односно социолошке теорије: друштвене моћи, друштвених ритуала, друштвене размене, идентитета и културе. Уз анализу класичних социолошких концептуализација ових феномена биће понуђени модели њихове (ре)концептуализације у светлу сазнања социологије емоција, али и других дисциплина. Између осталог, биће демонстрирана методолошка и епистемолошка плодност идеја попут Кемперове теорије о емоцијама, моћи и статусу, идеја о ланцима ритуала интеракције и емоционалној енергији Колинса и Самерс-Ефлер, Лолерова проблематизација емоција, размене и правде, теорија о контроли идентитета Страјкера, Берка и Хајсеа, теорија о емоционалној култури и емоционалном раду у радовима Арли Хокшилд, те сличне идеје и других социолошких аутора који се баве социолошком теоријом емоција.

У светлу ових сазнања понуђени су и модели за заснивање својеврсне "емоционалне" теорије друштвене (интер)акције и друштвене структуре (и њиховог међуодноса) као својеврсна ревизија класичних социолошких концептуализација ових феномена. На крају, као корак ка интегрисаној социолошкој теорији (емоција), представљен је програм неуросоциологије (емоција) Дејвида Френкса, као специфичне интеграције сазнања социологије и неуронаука.

Четврта фаза: Ка интегрисаној теорији људских емоција

На основу сазнања и закључака који су изведени из претходне три фазе докторске дисертације, биће понуђени модели за заснивање интегрисане, биопсихосоцијалне теорије људских емоција, као и сугестије за интегрисану теорију људског друштва. Другим речима, телесне, индивидуалне и друштвене детерминанте емоционалности анализирају се у светлу превазилажења методолошких и епистемолошких проблема социолошке теорије.

У овој последњој фази детаљно се приступа проблему нивоа или јединице анализе у социологији, односно проблему изолационизма и научног карактера социологије, што су управо питања која је као темељну "проблематику социологије" дефинисао Смелсер. Осим резултата истраживања из претходне три фазе, у овом задатку ће посебну улогу имати теорије емоција, али и опште социолошке теорије аутора попут Томаса Шефа или Џонатана Гарнера, као егземплара интегрисане теорије у методолошком, односно епистемолошком смислу.

Оријентациони садржај докторске дисертације:

I. Увод

1. Емоције кроз историју и замисао о емоцијама у историји филозофије
2. Шта су емоције?
3. Образложење структуре, предмета, проблема и циљева дисертације

II. Емоције и тело

4. Еволуционе основе емоција
 - 4.1. Изражавање емоција
 - 4.2. Еволуција емоција

4.2.1. Емоције код не-људских животиња и код деце пре утицаја социјализације

5. Неурофизиолошке детерминанте емоција
 - 5.1. Неуроендокринологија емоционалне реакције
 - 5.1.1. Неуроанатомија емоција: амигдала и хипоталамус
 - 5.1.2. Неурохемија емоција: допамин и серотонин
 - 5.2. Ка интеграцији: афективна неуронаука
 - 5.2.1. Теорије о функцијама мозга приликом емоционалног искуства

III Емоције и индивидуа

6. Емоције и понашање
 - 6.1. Телесно порекло емоционалног искуства: психофизиолошка и психонеуролошка традиција
 - 6.2. Психодинамички, бихевиорални, развојни и мотивациони аспекти осећајности
 - 6.2.1. Емоционални развој и афективна везаност
 - 6.2.2. Динамички системи и регулација емоција
7. Емоције и спознаја
 - 7.1. Когнитивни аспекти осећајности
 - 7.1.1. Емоционалност и когнитивна процена
 - 7.1.2. Дебата спознаја *versus* емоције.
 - 7.2. Ка интеграцији: психоеволуциони и еволуционо-психолошки приступи емоцијама

IV Емоције и друштво

8. Емоције и класичне и савремене социолошке теорије
9. Социологија емоција: развој, институционализација и теоријске дебате
10. Емоције као модел за реконструкцију социолошке теорије
 - 10.1. Друштвена моћ
 - 10.1.1. Теорије емоција, моћи и статуса
 - 10.2. Друштвени ритуал
 - 10.2.1. Теорије ритуала интеракције и емоционалне енергије
 - 10.3. Идентитет
 - 10.3.1. Теорије контроле афекта и контроле идентитета
 - 10.4. Друштвена размена
 - 10.4.1. Теорије о емоцијама, правди и емоционалној размени
 - 10.5. Култура
 - 10.5.1. Теорије о емоционалној култури и емоционалном раду
 - 10.5.2. Културне теорије емоција
11. Ка интеграцији: неуросоциологија и неуросоциологија емоција

V Закључак: ка изградњи интегрисане социолошке теорије (емоција)

12. Методолошки ниво: проблем јединице анализе у социологији
 - 12.1. Микро-макро интегрисана теорија емоција
13. Епистемолошки ниво: проблем односа социологије према другим наукама
 - 13.1. Биопсихосоцијална интегрисана теорија емоција.

V.7 метод и узорак истраживања

Рад је теоријског карактера.

Метод и узорак су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.8 места, лабораторије и опреме за експериментални рад

Рад је теоријског карактера.

Услови за експериментални рад су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

V.9 методе статистичке обраде података и осталих релевантних података

Рад је теоријског карактера.

Предложене методе су одговарајући? ДА НЕ ДЕЛИМИЧНО

VI ЗАКЉУЧАК

кандидат је подобан	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
ментор је подобан	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО
тема је подобна	ДА	НЕ	ДЕЛИМИЧНО

Образложење (до 500 карактера):

На основу претходно изложеног, комисија сматра да је тема докторске дисертације под називом *Телесне, индивидуалне и друштвене димензије емоција: ка развоју интегрисане социолошке теорије* подобна и да кандидат може да приступи истраживању и изради саме докторске дисертације.

Узимајући у обзир да се доц. др Марко Шкорић у својој научној каријери детаљно бавио темама које су у вези са предложеном темом, комисија сматра да је он подобан да буде ментор ове докторске дисертације.

С обзиром на то да се кандидат у свом научном и истраживачком раду, као и током трајања докторских студија, бавио социолошким теоријама (а посебно проблематиком интегрисане социолошке теорије) и социологијом емоција, као и да његови радови припадају овој научној области, комисија сматра да је кандидат ма Алексеј Кишјухас подобан за израду ове докторске дисертације.

датум:

председник комисије

члан 1

члан 2

члан 3